

dilo in se je zavrnilo, ker imamo že itak pol preveč takih pajzelnov na Jesenicah in na Savi. Ravno tako se je tudi zavrnila ista prošnja g. Josepine Podpač. Občinski uslužbenci se zavarovajo pri penzijskem in nezgodbenemu zavodu. Dalje se je podelilo več obč. ubožcem znatna mesečna podpora. V pondeljek 18. t. m. smo imeli sejo radi obrtne nadaljevalne šole. Prav krasno je govoril g. nadučitelj Sedlak o potrebi in nujnosti te šole. Vsi predlogi so se enoglasno sprejeli in se bode z podukom, kakor hitro se nova šola zgradi, pričelo. Pri temu si bode največ zaslug g. nadučitelj Sedlak pridobil! — Ako ne pride jutri večer obč. „Mežako“ je konec najne ljubezni! Tako je pisala neka jeseniška inteligentna frajla nekemu železnič. uslužbencu, kateri je grozoviti „Germanenfresser“! Gotovo se je potem ta gospod svojo slovansko kri z ono slovansko gospico pod „Mežako“ prav dobro ohladil, osebito ker je tam še obilo snega!!! — Neki zasebni delavec se je v kolodvorski restavraciji toliko „Abschnicelnov“ najedel, da mu je še v isti noči želodec počil in je umrl. To so namreč g. dr. Kogoj konstatirali. — Ker dobimo od vseh strahov vprašanja, kedar da bodo že na Jesenicah nove občinske volitve, še enkrat pripomnimo, da tega sami ne vemo. Stvar je namreč v božjih rokah g. barona Božidarja Švarca, kateri bode pa reč rešil, kedar bodo to g. dr. Šušteršič pripustil! Kranjska dežela je sedaj črna in temna ko noč in moramo že toliko časa potrpeti, dokler imata prvo besedo imenovana oba gospoda. Ker se pa časi in s tem tudi ljudje preminjajo, imamo še vedno upanje, da se bodo tudi enkrat na Jesenicah nove obč. volitve vršile, če ne preje pa prav gotovo v drugem stoletju!

Iz Jesenic. V pondeljek 28. aprila t. l. smo imeli zopet komisijo radi 8 razredne skupne slovenske ljudske šole na Jesenicah. Ker se Jeseničani in Savčani niso zedinili, da se nova šola med Jesenicami in Savo na parceli industr. družbe zgradi, je postala projektirana in že od ministertva dovoljena 4 razrednica za Savo pravomočna in se bode ta šola v kratkem na Savi zgradila. Nemška šola se pa že v jeseni na Savi v 6 razredno razširi. Proti te uredbi ni noben rekurz več dopušen.

Štajerski kmetje!

Deželni zbor štajerski stopi menda junija meseca zopet skupaj, da prične svoje delovanje. Od tega zasedanja je jako veliko odvisno. Kakor znano, razbila je

prvaška obstrukcija

deželni zbor in je s tem napravila velikansko škodo ljudstvu. Podpore, subvencije, denarji za zgradbe, za regulacije, za brezobrestna posojila itd., vse to je prvaška obstrukcija vrgla v vodo. Prvaški poslanci pa hočejo še naprej onemogočiti delo v deželnem zboru. Še naprej hočejo povečavati vašo bedo!

Kmetje!

Naše potrpežljivosti mora biti enkrat konec! Mi zahtevamo od slovenskih poslancev, da takoj

nehajo z obstrukcijo.

Kajti edino potem je mogoče, da dobimo vse to, kar zahtevamo in potrebujemo. Kmetje! Zbirajte se na shodih in odpošiljajte prvaškim poslancem rezolucije, da naj ponehajo z obstrukcijo. Zahtevajte od vaših občinskih zastopov, da isto storijo! Nobeno nasprotno zavijanje vas naj ne moti.

Proč z obstrukcijo!

Poslanci morajo se pokoriti ljudski volji!

Novice.

Varujte se pred nepoštenimi agenti! Te dni se je vršila pri deželni sodnji v Gradcu zanimiva tožba. Tožiteljico je zastopal mariborski advokat g. dr. Mravlag. Stvar je zelo podučna in jo hočemo vsled tega obširneje popisati. Alojz Kralj, bivši deželni pismonoša v Mekotnjaku pri Ljutomeru bil je zavarovan za slučaj smrti

pri neki zavarovalni družbi (Nationale Unfallversicherungs-Gesellschaft) na Dunaju. Spravil ga je k temu agent te družbe Magdič, ki je obenem knjigovodja v prvaški posojilnici v Ljutomeru. Seveda se je Kralju takrat vse mogoče obljubilo, tako, da je sedel na lim. Zavarovan je bil za slučaj smrti na 2000 K. Dne 2. svečana t. l. ob 2. uri zjutraj šel je Alojz Kralj v Ljutomer k svojemu gospodarju, pekovskemu mojstru Kukovcu, da bi tam prevzel pecivo in je raznesil odjemalcem. Na tej poti imel je Kralj prekoračiti 9 malih mavstov. Bilo je to zelo nevarno, kajti sneg je ravno kopnel, voda pa je bila povsod visoka. Vkljub temu je prišel Kralj srečno čez vseh 9 brvi. Zjutraj ob 8. uri pa so našli Kralja neposredno pred Ljutomerjem v Štavnici utonjenega. Na tem kraju je mala steza ob vodi, ki teče tam okroglo 2 metra globoko pod stezo. Steza sama je bila pokrita z zmrznjenim snegom, noč pa je bila temna in deževna. Kralj je gotovo zdrsnil in padel v vodo. Poskušal je vun priti, kakor so to sledovi dokazali, ali posrečilo se mu ni in moral je utoniti. Marija Kralj, soproga ponesrečenca, ki je vboga kočarica v Mekotnjaku, naznanila je to nesrečo še isti dan (2. svečana) preje omenjenemu agentu Magdič. Ta Magdič je poleg tega njen sosed in gre dan za dnevom v ljutomersko posojilnico. Agent je kočarici in njenemu sinu Antonu Kralju tudi rekel, da je nesreča takoj brzogovorno generalnemu zastopu zavarovalnice v Gradec naznanil in da ima vdova nekaj čez 2 K za telegram plačati. Dne 14. svečana pa je dobila Marija Kralj od tega glavnega zastopa naznanilo, da se ji ne bode nič izplačalo, češ, da je bil Kralj pijan in je v pijanosti ponesrečil. To je bilo seveda popolnoma neresnično in žena je vsled tega po dr. Mravlagu tožbo vložila. Pri obravnavi pa je zavarovalnica tudi dokazala, da je prišlo naznanilo o nesreči šele dne 7. svečana v rekomandiranem pismu agenta Magdiča. Glasom pravil zavarovalnice pa se izplača zavarovalno svoto le tedaj, ako se nezdgo tekom 48 ur naznani. Magdič je dobil sicer še na dan nesreče nalogo, da napravi to naznanilo. On je tudi rekel, da je telegrafiral. Ali vse to ni bilo resnično. Šele 7. svečana je ta prvaški agent odposlal naznanilo in je bilo to že prepozno. Zaradi brezvestnosti in nemarnosti tega agenta bi torej Marija Kralj zdaj niti vinarja ne dobila. Le vplivanju dr. Mravlaga se je posrečilo, da je zavarovalnica vendar dovolila 1200 K plačila. Ostalih 800 K pa bode žena zdaj pri brezvestnem agentu iskala, ki gotovo ničesar nima in se bode gotovo branil, plačati škodo, ki jo je vsled svoje nemarnosti nesrečni in težko prizadeti ženi napravil. . . . Opozarjamo kmete na ta kričeči slučaj! Kdor se pusti zavarovati, naj preje vsa določila pregleda. In kadar se zgodi nesreča, naj jo vsakdo takoj sam v rekomandiranem pismu ali telegramu zastopstvu zavarovalnice naznani. Agentom Magdičeve sorte naj se ne zaupa, kajti taki ljudje imajo sicer vedno polna usta obljub in narodnjaških fraz, ali slovensko ljudstvo so ti ljudje še vedno v blato spravili!

Kulturna dejstva. Dr. H. Pfaundler objavlja velikost števila takih oseb, ki ne znajo ne pisati ne brati (analfabetov). Pri temu je prišel do sledečih zanimivih zaključkov: Na zgornjem Avstrijskem je analfabetov 0,90%, na Tirolskem 1,24%, na nižnjem Avstrijskem 1,23%; na Štajerskem pa že 3,92%, na Koroškem 5,74% in na Kranjskem 5,01%. Žalostno dejstvo je torej, da ravno v pokrajinah, kjer bivajo Slovenci, živi največ analfabetov. Vzrok temu žalostnemu dejstvu je iskati v nesrečni prvaški politiki. Prvaki se borijo z nevarno ošabnostjo za visoko šolo, oni imajo čep kup srednjih šol, — ljudsko šolo pa popolnoma zanemarjajo. Zato imamo veliko preveč slovenskih uradnikov, advokatov, duhovnikov in veliko premalo navadnih ljudi, ki znajo brati in pisati. V prvaško univerzo bodejo potemtakem analfabeti zahajati morali. . . . Ej vi prvaki, ako imate res toliko srca za ljudstvo, potem mu dajte potrebne izobrazbe, ki je danes začetek in konec vsacega napredka!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Vbogi „Štajerc“! Pobožni farizeji, ki zavajajo resnico v posameznih farskih listih, imajo „Štajerca“ posebno na „piki“. Odkar urednik „Štajerca“ ptujskim črnim dopisnikom ni hotel veselja napraviti, da bi umrl, divjajo ti možaki kakor turški derviši. Seveda je „Štajerc“ vsega kriv, kar se v Ptuj in sploh širom sveta godi. Menda je tudi „Štajerc“ kriv, da imajo nekateri ptujski duhovniki tako pikantne „romane“ vesti, da je joj. Morda te „romane“ enkrat objavimo in svet se bode še bolj čudil, kakor se je čez Vavpotičeve „Liebsbriefe“. Ako bodejo črni dopisniki svoje obrekovanje in zavijanje nadalje prakticali, pustili bodeimo vse obzir in vso „prijateljstvo“. . . . V Ptuj je precej pripadnikov protestantovske veroizpovedbe. Ti protestanti so imeli pred kratkem shod in zdej je že „Štajerc“ temu kriv in je že naš list „protestantovski“. Oj ti derviši ti! Vera je stvar, ki nima v politiki nič opraviti in po našem mnenju naj vsakdo po svoji poti v nebesa pride. Na Avstrijskem imajo vse vere ednako pravico celo turška ni vun vzeta. Nas vse to nič ne briga. Kar se pa tiče naše pobožnosti, je gotovo boljša, kakor „morala“ gotovih celibaterjev v Ptuj, ki smrdi že do nebes. Adio!

„Narodni dnevnik“ ima v Ptuj ubadesteg poročevalca, ki sliši travo rasti in planke živigati. Zadnji politični kaplanček presega tega dopisna v vsakem oziru. Ni toraj čuda, da je ravno v tem nesrečem celjskem listu največ časnokarskih „rac“ in največ naravnost otročjih oslari. Samo ob sebi umevno je, da meče „Narodni dnevnik“ vsako lumparijo, ki se v Ptuj dogode Nemcem v obraz. Zadnjič so neki pokvarjeni otroci kradli. „Narodni dnevnik“ pa že v tem zmislu poroča, kakor da bi bili ti tatinski otroci „nemčurji“. Ali dotični duševni revež, ki polceljski list z izbruhi bolanih svojih možgan, se je grozovito opek. Pri tej ptujski tatvini namreč Drogenikova družina najbolj očrtna. Ta družina je skozinskoz slovenska. Otok, ki zna tako krasti, čeprav je šele 6 let star,

Ponesrečeni balon.

Že v zadnji številki smo poročali o veliki nesreči zrakoplova „Delitzsch“. Ta balon se je dvignil v zrak in nesrečno v gondoli štiri osebe: trgovec Karla Luft (iz Bitterfelda) zrakoplovec Leuchseurni trgovec Hoecker in Graupner iz Leipziga. Balon je prišlek nesreči v nevihti in grozni visočini je vanj strdvarnila. Ko se je to zgodilo, bil je balon 2000 metrov visoko. Padel je bliskoma dol in so bili seveda vsi štiri ponesrečeni mrtvi. Naša današnja slika kaže te štiri ponesrečene moše v gondoli svojega balona. Nesreče zrakoplovih se zadnje čez grozovito množijo.

Die tödlich verunglückten Insassen d. Ballons „Delitzsch“